

ORDONANTA DE URGENTA nr. 56 din 20 iunie 2007 - privind incadrarea in munca si detasarea strainilor pe teritoriul Romaniei

Forma actualizata cu modificarile si completarile aduse de: LEGEA nr. 134 din 4 iulie 2008; LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011.

Conform pct. 9 al articolului unic din LEGEA nr. 134 din 4 iulie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 522 din 10 iulie 2008, în cuprinsul ordonanței de urgență, termenul suprlegalizat se înlocuiește cu termenul legalizat.

Prin HOTĂRÂREA nr. 11 din 16 ianuarie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 41 din 23 ianuarie 2009 s-a dispus organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

Având în vedere că prin înființarea Oficiului Român pentru Imigrări, pe lângă atribuțiile pe care această instituție le are în domeniul migrației, azilului și integrării sociale a străinilor, aceasta a preluat de la Oficiul pentru Migrația Forței de Muncă din cadrul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse competențele în ceea ce privește eliberarea documentelor care atestă dreptul la muncă al străinilor pe teritoriul României,

ținând cont de transferul de competențe dintre cele două instituții, pentru a nu se crea sincope în gestionarea problematicii în domeniu, respectiv reglementarea dreptului de ședere și a dreptului de muncă ale străinilor pe teritoriul României,

întrucât toate aceste elemente vizează interesul public și constituie situații extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

ART. 1

Prezenta ordonanță de urgență reglementează încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României.

ART. 2

În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și noțiunile folosite au următoarele semnificații:

a) străin - persoana care nu are cetățenia română, cetățenia unui alt stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European ori cetățenia Confederației Elvețiene;

Litera a) a art. 2 a fost modificată de pct. 1 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

b) autorizație de muncă - documentul oficial eliberat în condițiile legii, care dă dreptul titularului să fie încadrat în muncă sau detașat în România la un singur angajator și pe o singură funcție;

Litera b) a art. 2 a fost modificată de pct. 1 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

c) lucrător permanent - străinul încadrat în muncă pe teritoriul României pe baza unui contract individual de muncă la o singură persoană fizică sau juridică din România ori la o reprezentanță, sucursală sau filială din România a unei persoane juridice cu sediul în străinătate;

d) lucrător stagiar - străinul încadrat în muncă, a cărui prezență pe teritoriul României este strict determinată în timp și are drept scop îmbunătățirea pregătirii profesionale și a cunoștințelor lingvistice și culturale;

e) lucrător sezonier - străinul încadrat în muncă pe teritoriul României, pe un loc de muncă bine definit, într-un sector de activitate care se desfășoară în funcție de succesiunea anotimpurilor, în baza unui contract individual de muncă încheiat pe perioadă determinată, care nu poate depăși 6 luni într-un interval de 12 luni;

f) lucrător transfrontalier - străinul încadrat în muncă în localitățile de frontieră de pe teritoriul României și care se întoarce în fiecare zi sau cel puțin o dată pe săptămână în zona de frontieră a unui stat care are frontieră comună cu România, în care își are domiciliul și al cărui cetățean este;

g) lucrător detașat - străinul calificat, angajat al unei persoane juridice străine, care poate să desfășoare activitate pe teritoriul României în următoarele situații: este detașat pe teritoriul României, în numele întreprinderii și sub coordonarea acesteia, în cadrul unui contract încheiat între întreprinderea care face detașarea și beneficiarul prestării de servicii care își desfășoară activitatea în România; este detașat la o unitate situată pe teritoriul României sau la o întreprindere care aparține unui grup de întreprinderi, situată pe teritoriul României;

Lit. g) a art. 2 a fost modificată de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 134 din 4 iulie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 522 din 10 iulie 2008.

h) personal cu calificare specială - profesorii universitari, cercetătorii și personalul științific care desfășoară în România o activitate academică sau o activitate de cercetare în cadrul universităților, instituțiilor de educație și cercetare, autorităților și instituțiilor din sistemul administrației publice centrale;

Litera h) a art. 2 a fost modificată de pct. 1 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

i) angajator - persoana juridică sau persoana fizică cu sediul, respectiv domiciliul în România ori sucursala, filiala, agenția sau reprezentanța din România a unei persoane juridice străine cu sediul în străinătate, autorizată potrivit legii, care încadrează forță de muncă în condițiile legii;

Litera i) a art. 2 a fost introdusă de pct. 2 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

j) loc de muncă înalt calificat - locul de muncă al unei persoane care în scopul exercitării unei activități salariate, reale și efective, în beneficiul sau sub coordonarea altei persoane, este plătită și are competențe adecvate și specifice necesare, demonstrate prin calificări profesionale superioare;

Litera j) a art. 2 a fost introdusă de pct. 2 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

k) calificări profesionale superioare - calificările atestate prin prezentarea calificărilor din învățământul postliceal sau superior ori prin documente care atestă obținerea în România sau în alt stat membru al Uniunii Europene a calificării profesionale, ca urmare a unei experiențe profesionale cu un nivel de cunoștințe comparabil cu calificările din învățământul postliceal ori superior, cu relevanță în profesia sau sectorul specificat în contractul de muncă ori în oferta fermă de angajare;

Litera k) a art. 2 a fost introdusă de pct. 2 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

l) calificare din învățământul postliceal sau superior - orice diplomă, certificat sau alt titlu oficial de calificare emisă/emis de către o autoritate competentă, prin care se atestă absolvirea unui program de învățământ postliceal ori superior;

Litera l) a art. 2 a fost introdusă de pct. 2 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

m) programe de învățământ postliceal sau superior - serie de cursuri, cu durata de minimum 3 ani, urmate după absolvirea învățământului liceal și furnizate de o instituție de învățământ recunoscută de către statul în care aceasta se găsește;

Litera m) a art. 2 a fost introdusă de pct. 2 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

n) lucrătorul înalt calificat - străinul titular al unei Cărți albastre a Uniunii Europene.

Litera n) a art. 2 a fost introdusă de pct. 2 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

ART. 3

(1) Străinii pot fi încadrați în muncă pe teritoriul României la angajatori care funcționează în mod legal, cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) locurile de muncă vacante nu pot fi ocupate de cetățeni români, ai altor state membre ale Uniunii Europene, ai statelor semnatare ale Acordului privind Spațiul Economic European, precum și de rezidenți permanenți pe teritoriul României;

b) îndeplinesc condițiile speciale de pregătire profesională, experiență în activitate și autorizare, solicitate de angajator potrivit legislației în vigoare;

c) fac dovada faptului că sunt apti din punct de vedere medical să desfășoare activitatea respectivă și nu au antecedente penale care să fie incompatibile cu activitatea pe care o desfășoară sau urmează să o desfășoare pe teritoriul României;

d) se încadrează în contingentul anual aprobat prin hotărâre a Guvernului;

e) angajatorii au achitate obligațiile către bugetul de stat pe ultimul trimestru;

Litera e) a alin. (1) al art. 3 a fost modificată de pct. 3 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

f) angajatorul să desfășoare efectiv activitatea pentru care se solicită eliberarea autorizației de muncă.

Lit. f) a alin. (1) al art. 3 a fost introdusă de pct. 2 al articolului unic din LEGEA nr. 134 din 4 iulie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 522 din 10 iulie 2008.

g) angajatorul să nu fi fost sancționat anterior pentru muncă nedeclarată sau angajare ilegală.

Litera g) a alin. (1) al art. 3 a fost introdusă de pct. 4 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

(2) Prevederile alin. (1) lit. a) nu se aplică străinilor care îndeplinesc funcția de administrator într-o societate comercială cu participare străină, în situația în care este o singură persoană numită în această funcție, dacă străinul desfășoară activitatea în calitate de sportiv profesionist, în condițiile existenței unei dovezi că a desfășurat activitate similară în altă țară, solicitanților autorizației pentru lucrătorii sezonieri, solicitanților autorizației de muncă nominale, pentru lucrătorii transfrontalieri, precum și străinilor posesori ai unui permis de ședere în scop de studii.

Alin. (2) al art. 3 a fost modificat de pct. 5 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

ART. 4

(1) Autorizația de muncă se eliberează, la cererea angajatorului, de către Oficiul Român pentru Imigrări, prin formațiunile sale teritoriale, dacă se constată îndeplinirea următoarelor condiții:

a) angajatorul prezintă documentele prevăzute de prezenta ordonanță de urgență pentru fiecare

tip de autorizație de muncă prin care dovedește că desfășoară o activitate legală în România, că nu are datorii la bugetul de stat pe ultimul trimestru și că a făcut o selecție legală;

b) străinul îndeplinește condițiile speciale de pregătire profesională, experiență în activitate și autorizare, este apt din punct de vedere medical să desfășoare activitatea respectivă, nu are antecedente penale și se încadrează în contingentul anual aprobat prin hotărâre a Guvernului, precum și condițiile prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a), e), g) și h), art. 8 alin. (1) lit. b)-d), art. 11 și art. 27 alin. (2) lit. c) și e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu completările ulterioare.

(2) Autorizația de muncă se eliberează în vederea admiterii pe teritoriul României și pentru prelungirea dreptului de ședere pe perioade de cel mult un an.

(3) Autorizația de muncă se eliberează și străinilor care:

a) provin din state cu care România are încheiate acorduri, convenții sau înțelegeri de desființare a vizelor pentru trecerea frontierei în acest scop sau pentru care România a renunțat unilateral la obligativitatea vizelor;

b) beneficiază de drept de ședere temporară pentru reîntregirea familiei, acordat în condițiile stabilite de legislația privind regimul străinilor în România;

c) beneficiază de drept de ședere temporară în scop de studii și solicită încadrarea în muncă în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial, cu program de maximum 4 ore pe zi;

d) sunt detașați pe teritoriul României.

(4) Autorizația de muncă nu se acordă străinilor care în ultimii 2 ani au avut un drept de ședere pentru desfășurarea de activități comerciale și nu au respectat planul de afaceri prevăzut la art. 43 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu completările ulterioare.

Art. 4 a fost modificat de pct. 6 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

ART. 5

Pot fi încadrați în muncă sau, după caz, pot presta muncă la persoane fizice sau juridice din România, fără autorizație de muncă, următoarele categorii:

a) străinii titulari ai dreptului de ședere permanentă pe teritoriul României;

b) străinii al căror acces pe piața muncii din România este reglementat prin acorduri, convenții sau înțelegeri bilaterale încheiate de România cu alte state, dacă această posibilitate este stabilită prin textul acordului, convenției sau înțelegerii;

c) străinii care au dobândit o formă de protecție în România;

d) străinii care desfășoară activități didactice, științifice sau alte categorii de activități specifice cu caracter temporar în instituții de profil acreditate ori autorizate provizoriu din România, în baza unor acorduri bilaterale sau ca titulari ai unui drept de ședere pentru desfășurarea de activități de cercetare științifică, și personalul cu calificare specială, în baza ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, precum și străinii care desfășoară activități artistice în instituții de cultură din România, în baza ordinului ministrului culturii și patrimoniului național;

Litera d) a art. 5 a fost modificată de pct. 7 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

e) străinii care urmează să desfășoare pe teritoriul României activități temporare solicitate de ministere ori de alte organe ale administrației publice centrale sau locale ori de autorități administrative autonome;

f) străinii care sunt numiți șefi de filială, reprezentanță sau de sucursală pe teritoriul României

a unei companii care are sediul în străinătate, în conformitate cu actele prevăzute de legislația română în acest sens;

g) străinii membri de familie ai cetățenilor români;

h) străinii angajați ai persoanelor juridice cu sediul în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European ori în Confederația Elvețiană, detașați în România, cu condiția prezentării permisului de ședere din acel stat;

Litera h) a art. 5 a fost modificată de pct. 7 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

i) solicitanții de azil, după expirarea unei perioade de un an de la data depunerii cererii de azil, dacă se mai află în procedura de determinare a unei forme de protecție;

Litera i) a art. 5 a fost introdusă de pct. 8 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

j) străinii tolerați, pe perioada cât li s-a acordat tolerarea rămânerii pe teritoriul României.

Litera j) a art. 5 a fost introdusă de pct. 8 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

ART. 6

(1) Tipurile de autorizații de muncă ce pot fi acordate străinilor sunt următoarele:

a) autorizația de muncă pentru lucrătorii permanenți dă dreptul titularului să fie încadrat în muncă pe baza contractului individual de muncă încheiat pe durată nedeterminată sau determinată, la o singură persoană fizică sau juridică din România ori la o reprezentanță, sucursală sau filială din România a unei persoane juridice cu sediul în străinătate;

b) autorizația de muncă pentru lucrătorii detașați - dă dreptul titularului să presteze muncă, pentru o perioadă de maximum un an la un interval de minimum 5 ani, în baza deciziei de detașare de la un angajator persoană juridică străină la un angajator persoană juridică din România ori la o reprezentanță, sucursală sau filială din România a unei persoane juridice cu sediul în străinătate. În temeiul prevederilor acordurilor, convențiilor sau înțelegerilor internaționale la care România este parte, perioada pentru care lucrătorul detașat desfășoară activitatea pe teritoriul României poate fi prelungită în condițiile și situațiile prevăzute în mod expres de acestea;

c) autorizația de muncă pentru lucrătorii sezonieri - dă dreptul titularului să fie încadrat în muncă pe teritoriul României pentru o perioadă de cel mult 6 luni într-un interval de 12 luni, neputând fi prelungit în vederea ocupării unui loc de muncă de altă natură;

d) autorizația de muncă pentru lucrătorii stagiați - dă dreptul titularului să fie încadrat în muncă pe teritoriul României pentru efectuarea unui stagiu în vederea obținerii unei calificări profesionale;

e) autorizația de muncă pentru sportivi - dă dreptul sportivilor profesioniști să fie încadrați în muncă la un singur angajator român, al cărui obiect principal de activitate îl constituie desfășurarea de activități sportive, pe o perioadă de cel mult 12 luni, cu posibilitatea prelungirii pe noi intervale de până la 12 luni;

f) autorizația de muncă nominală - dă dreptul titularului să presteze activități sezoniere, dacă acesta a desfășurat anterior activități în baza unei autorizații de muncă pentru lucrătorii sezonieri, la același angajator de pe teritoriul României, și care a respectat obligația de a părăsi teritoriul României la expirarea duratei contractului individual de muncă anterior, potrivit condițiilor impuse prin lege;

g) autorizația de muncă pentru lucrătorii transfrontalieri - dă dreptul titularului să fie încadrat în muncă pe baza contractului individual de muncă pe o perioadă de cel mult 12 luni, cu

posibilitatea prelungirii pe noi intervale de până la 12 luni, la o singură persoană fizică sau juridică din România ori la o reprezentanță, sucursală sau filială din România a unei persoane juridice cu sediul în străinătate, în condițiile prevăzute la art. 2 lit. f);

h) autorizația de muncă pentru lucrătorii înalt calificați - dă dreptul titularului să fie încadrat în muncă, pe baza unui contract de muncă valabil, încheiat pe o perioadă de cel puțin un an, la o persoană fizică sau juridică din România, pe un loc de muncă înalt calificat.

Litera h) a alin. (1) al art. 6 a fost introdusă de pct. 9 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

(2) În temeiul prevederilor acordurilor, convențiilor sau înțelegerilor internaționale la care România este parte, autorizațiile de muncă pot fi eliberate sau prelungite în condițiile și situațiile prevăzute în mod expres de către acestea.

ART. 7

(1) În vederea obținerii autorizației de muncă pentru lucrătorii permanenți, angajatorul, persoană juridică din România ori o reprezentanță, sucursală sau filială a unei persoane juridice cu sediul în străinătate, va depune la Oficiul Român pentru Imigrări o cerere motivată privind necesitatea încadrării în muncă a străinului, însoțită de următoarele documente:

a) certificatul de înmatriculare de la Oficiul Național al Registrului Comerțului, în copie și în original;

Litera a) a alin. (1) al art. 7 a fost modificată de pct. 10 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

b) certificatul constatator emis de oficiul registrului comerțului, din care să rezulte că nu s-au operat cereri de înscriere de mențiuni referitoare la existența unei hotărâri judecătorești definitive pentru săvârșirea de infracțiuni de către asociatul unic sau, după caz, de asociați, în legătură cu activitatea pe care o desfășoară sau la declararea stării de faliment;

c) scrisoarea prin care se atestă bonitatea angajatorului, eliberată de banca la care acesta are deschis contul;

d) certificatul de atestare fiscală emis de administrația finanțelor publice în a cărei rază teritorială angajatorul își are sediul social, privind achitarea obligațiilor către bugetul de stat, la sfârșitul trimestrului încheiat anterior depunerii cererii;

Litera d) a alin. (1) al art. 7 a fost modificată de pct. 10 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

e) adeverința eliberată de agenția pentru ocuparea forței de muncă în a cărei rază teritorială își are sediul angajatorul, cu privire la forța de muncă disponibilă pentru locul de muncă vacant comunicat de angajator potrivit dispozițiilor legale, cu cel mult 60 de zile anterioare depunerii cererii;

Litera e) a alin. (1) al art. 7 a fost modificată de pct. 10 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

f) fișa postului, organigrama cu precizarea funcțiilor ocupate și vacante;

g) dovada publicării anunțului pentru ocuparea postului vacant într-un cotidian de largă circulație;

h) copia procesului-verbal întocmit în urma selecției realizate pentru ocuparea posturilor vacante;

i) curriculum vitae al străinului, care să conțină și declarația pe propria răspundere a acestuia că este apt din punct de vedere medical pentru a fi încadrat în muncă și că are cunoștințe minime de limba română;

Litera i) a alin. (1) al art. 7 a fost modificată de pct. 10 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

i¹) cazierul judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din țara de origine sau reședință;

Litera i¹) a alin. (1) al art. 7 a fost introdusă de pct. 11 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

j) atestatul de recunoaștere a studiilor necesare ocupării funcției pentru care se solicită eliberarea autorizației de muncă, eliberat de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu, sau diploma de studii eliberată de instituții de învățământ acreditate în România;

Litera j) a alin. (1) al art. 7 a fost modificată de pct. 3 al articolului unic din LEGEA nr. 134 din 4 iulie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 522 din 10 iulie 2008.

j¹) atunci când este cazul, documente care atestă obținerea în România sau în alt stat membru al Uniunii Europene a calificării profesionale necesare ocupării funcției pentru care se solicită eliberarea autorizației de muncă;

Litera j¹) a alin. (1) al art. 7 a fost introdusă de pct. 12 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

k) copiile documentelor care atestă pregătirea profesională obținută în afara sistemului de învățământ sau, după caz, care atestă experiența profesională, traduse și legalizate în condițiile legii;

Lit. k) a alin. (1) al art. 7 a fost modificată de pct. 9 al articolului unic din LEGEA nr. 134 din 4 iulie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 522 din 10 iulie 2008, prin înlocuirea termenului "supralegalizat" cu termenul "legalizat".

l) copia documentului de trecere a frontierei, valabil, al străinului și, după caz, copia permisului de ședere în România;

m) două fotografii tip 3/4 ale străinului.

(2) În vederea obținerii autorizației de muncă pentru lucrătorii permanenți, angajatorul persoană fizică va depune la Oficiul Român pentru Imigrări o cerere motivată, însoțită de documentele prevăzute la alin. (1) lit. d)-m), precum și de următoarele documente:

a) copia actului de identitate și, după caz, a autorizației sau a altui document legal care atestă exercitarea unei activități ori profesii independente;

b) dovada că dispune de venituri suficiente pentru plata salariului angajatului străin;

c) cazierul judiciar al persoanei fizice angajatoare.

Art. 8 a fost abrogat de pct. 13 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

ART. 9

(1) În vederea obținerii autorizației de muncă pentru lucrătorii sezonieri, angajatorul, persoană juridică din România ori o reprezentanță, sucursală sau filială a unei persoane juridice cu sediul în străinătate, va depune la Oficiul Român pentru Imigrări o cerere motivată privind necesitatea încadrării în muncă a străinului, însoțită de documentele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. a)-d), i), l) și m), precum și de:

Partea introductivă a alin. (1) al art. 9 a fost modificată de pct. 14 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

a) copia actului de studii necesar pentru încadrarea în funcția sau în meseria pentru care se solicită eliberarea autorizației de muncă, tradus și legalizat în condițiile legii;

Lit. a) a alin. (1) al art. 9 a fost modificată de pct. 9 al articolului unic din LEGEA nr. 134 din 4 iulie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 522 din 10 iulie 2008, prin înlocuirea termenului "supralegalizat" cu termenul "legalizat".

b) copiile documentelor care atestă pregătirea profesională obținută în afara sistemului de învățământ sau, după caz, care atestă experiența profesională, traduse și legalizate în condițiile legii.

Lit. b) a alin. (1) al art. 9 a fost modificată de pct. 9 al articolului unic din LEGEA nr. 134 din 4 iulie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 522 din 10 iulie 2008, prin înlocuirea termenului "supralegalizat" cu termenul "legalizat".

(2) Pentru obținerea autorizației de muncă pentru lucrătorii sezonieri, angajatorul persoană fizică va depune la Oficiul Român pentru Imigrări o cerere motivată, însoțită de documentele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. d), i), l) și m), precum și de:

Partea introductivă a alin. (2) al art. 9 a fost modificată de pct. 15 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

a) copia actului de studii necesar pentru încadrarea în funcția sau în meseria pentru care se solicită eliberarea autorizației de muncă, tradus și legalizat în condițiile legii;

Lit. a) a alin. (2) al art. 9 a fost modificată de pct. 9 al articolului unic din LEGEA nr. 134 din 4 iulie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 522 din 10 iulie 2008, prin înlocuirea termenului "supralegalizat" cu termenul "legalizat".

b) copiile documentelor care atestă pregătirea profesională obținută în afara sistemului de învățământ sau, după caz, care atestă experiența profesională, traduse și legalizate în condițiile legii;

Lit. b) a alin. (2) al art. 9 a fost modificată de pct. 9 al articolului unic din LEGEA nr. 134 din 4 iulie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 522 din 10 iulie 2008, prin înlocuirea termenului "supralegalizat" cu termenul "legalizat".

c) copia actului de identitate și, după caz, a autorizației sau a altui document legal care atestă exercitarea unei activități ori profesii independente;

d) dovezi că dispune de venituri suficiente pentru plata salariului angajatului străin;

e) cazierul judiciar al persoanei fizice angajatoare.

ART. 10

(1) În vederea obținerii autorizației de muncă nominală, angajatorul, persoană juridică din România ori o reprezentanță, sucursală sau filială a unei persoane juridice cu sediul în străinătate, va depune la Oficiul Român pentru Imigrări o cerere motivată privind necesitatea încadrării în muncă a străinului, însoțită de documentele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. b)-d), i), l) și m).

(2) Pentru obținerea autorizației de muncă nominale, angajatorul persoană fizică va depune Oficiul Român pentru Imigrări o cerere motivată, însoțită de documentele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. d), i), l) și m), precum și de:

a) copia actului de identitate și, după caz, a autorizației sau a altui document legal care atestă exercitarea unei activități ori profesii independente;

b) dovezi că dispune de venituri suficiente pentru plata salariului angajatului străin;

c) cazierul judiciar al persoanei fizice angajatoare.

ART. 11

În vederea obținerii autorizației de muncă pentru lucrătorii stagiați, angajatorul, persoană juridică din România ori o reprezentanță, sucursală sau filială a unei persoane juridice cu sediul

în străinătate, va depune la Oficiul Român pentru Imigrări o cerere motivată privind necesitatea încadrării în muncă a străinului, însoțită de documentele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. a)-e) și j)-m).

ART. 12

În vederea obținerii autorizației de muncă pentru sportivi, angajatorul persoană juridică din România va depune a Oficiul Român pentru Imigrări o cerere motivată privind necesitatea încadrării în muncă a străinului, însoțită de documentele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. a)-d), i), l) și m).

ART. 13

(1) În vederea obținerii autorizației de muncă pentru lucrători transfrontalieri, angajatorul, persoană juridică din România ori o reprezentanță, sucursală sau filială a unei persoane juridice cu sediul în străinătate, va depune la Oficiul Român pentru Imigrări o cerere motivată privind necesitatea încadrării în muncă a străinului, însoțită de documentele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. a)-d) și h)-m).

(2) În vederea obținerii autorizației de muncă pentru lucrători transfrontalieri, angajatorul persoană fizică va depune la Oficiul Român pentru Imigrări o cerere motivată, însoțită de documentele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. d) și h)-m), precum și de:

- a) copia actului de identitate și, după caz, a autorizației sau a altui document legal care atestă exercitarea unei activități ori profesii independente.
- b) dovezi că dispune de venituri suficiente pentru plata salariului angajatului străin;
- c) cazierul judiciar al persoanei fizice angajatoare.

ART. 14

Pentru obținerea autorizației de muncă pentru lucrătorii detașați, angajatorul, persoană juridică din România ori o reprezentanță, sucursală sau filială a unei persoane juridice cu sediul în străinătate, va depune o cerere motivată, însoțită de documentele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. a), b), d), i)-k) și m), precum și de:

- a) copia documentului valabil de trecere a frontierei;
- b) copia contractului individual de muncă, înregistrat la autoritățile competente din țara de origine, tradus și legalizat;
- c) copia actului de detașare, tradus și legalizat;
- d) după caz, copia contractului comercial de prestări de servicii, înregistrat la organul fiscal competent teritorial.

Art. 14 a fost modificat de pct. 16 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

ART. 14¹

Pentru obținerea autorizației de muncă pentru lucrătorii înalt calificați, angajatorul, persoană juridică din România, va depune o cerere motivată însoțită de documentele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. a), b), d), i), l) și m), precum și de:

a) copia contractului de muncă valabil sau a unei oferte ferme de angajare pe un loc de muncă înalt calificat, de cel puțin un an, care trebuie să prevadă că salariul lunar ori anual este de cel puțin 4 ori salariul mediu brut pe economie;

b) atestatul de recunoaștere a studiilor, eliberat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu, sau diplomă de studii, eliberată de instituții de învățământ acreditate în România, care face dovada obținerii unei calificări din învățământul postliceal sau superior necesare ocupării funcției pentru care se solicită eliberarea autorizației de muncă, atât în cazul profesiilor reglementate, cât și în cazul profesiilor

nereglementate;

c) atunci când este cazul, documente care atestă obținerea în România sau în alt stat membru al Uniunii Europene, ca urmare a unei experiențe profesionale cu un nivel de cunoștințe comparabil cu calificările din învățământul postliceal sau superior, a calificării profesionale superioare necesare ocupării funcției pentru care se solicită eliberarea autorizației de muncă, numai în cazul profesiilor reglementate.

Art. 14¹ a fost introdus de pct. 17 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

ART. 15

(1) Cererea pentru eliberarea autorizației de muncă se soluționează de către Oficiul Român pentru Imigrări, în termen de 30 de zile de la data înregistrării acesteia. În cazurile în care, pentru constatarea îndeplinirii condițiilor de obținere a autorizației de muncă, sunt necesare verificări suplimentare, termenul de soluționare a cererii poate fi prelungit cu cel mult 15 zile. Cererea de eliberare a autorizației de muncă formulată de posesorul Cărții albastre a Uniunii Europene obținută într-un alt stat membru se soluționează în termen de 15 zile de la data primirii.

Alin. (1) al art. 15 a fost modificat de pct. 18 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

Alin. (2) al art. 15 a fost abrogat de pct. 19 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

(3) Autorizația de muncă este valabilă pe toată perioada contractului individual de muncă, cu normă întreagă, vizat de inspectoratul teritorial de muncă, în situația continuării raporturilor de muncă în aceeași funcție și la același angajator, cu excepția autorizației de muncă pentru lucrători detașați, care este valabilă un an de la data eliberării.

Alin. (3) al art. 15 a fost modificat de pct. 20 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

Alin. (4) al art. 15 a fost abrogat de pct. 21 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

Alin. (5) al art. 15 a fost abrogat de pct. 21 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

Alin. (6) al art. 15 a fost abrogat de pct. 21 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

(7) Pentru străinii prevăzuți la art. 4 alin. (3) lit. b) și c), în cazul menținerii raporturilor de muncă cu același angajator, prelungirea autorizației de muncă se va realiza cu prezentarea următoarelor documente:

a) contractul individual de muncă din care să reiasă continuarea raporturilor de muncă cu angajatorul pentru care li s-a emis autorizația de muncă, vizat de inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază își are sediul angajatorul, sau acordul scris al părților cu privire la prelungirea valabilității contractului individual de muncă încheiat pe perioadă determinată, în condițiile Legii nr. 53/2003, cu modificările și completările ulterioare;

b) certificatul de atestare fiscală emis de administrația finanțelor publice în a cărei rază teritorială își are sediul angajatorul, privind achitarea la zi a obligațiilor către bugetul de stat, sau dovada că angajatorul persoană fizică dispune de venituri suficiente pentru plata salariului angajatului străin.

Alin. (8) al art. 15 a fost abrogat de pct. 6 al articolului unic din LEGEA nr. 134 din 4 iulie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 522 din 10 iulie 2008.

(9) Dacă raportul de muncă al străinului încetează înainte de expirarea perioadei pentru care a fost eliberată autorizația de muncă, încadrarea în muncă la alt angajator se poate face numai dacă se obține o nouă autorizație de muncă, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. b), c) și f). Cererea pentru eliberarea unei noi autorizații de muncă se va depune la formațiunea competentă teritorial a Oficiului Român pentru Imigrări, în termen de 60 de zile de la data înregistrării încetării raportului de muncă.

Alin. (9) al art. 15 a fost modificat de pct. 22 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

(10) În cazul neacordării autorizației de muncă, Oficiul Român pentru Imigrări, prin formațiunile sale teritoriale, are obligația de a comunica în scris angajatorului motivele care au stat la baza acestei decizii.

Alin. (10) al art. 15 a fost modificat de pct. 22 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

(11) Pentru eliberarea unei noi autorizații de muncă se vor depune la Oficiul Român pentru Imigrări cererea și documentele prevăzute la art. 7 și 11-13.

(12) Străinului posesor al unei autorizații de muncă obținute în condițiile art. 4 alin. (3) lit. c), după finalizarea studiilor în România, i se eliberează, la cererea angajatorului, o nouă autorizație de muncă, fără a fi necesară îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 7 alin. (1) și fără achitarea taxei prevăzute la art. 20, cu condiția încheierii unui contract de muncă cu normă întreagă, în specialitatea studiilor absolvite.

Alin. (12) al art. 15 a fost introdus de pct. 23 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

(13) Refuzul eliberării autorizației de muncă poate fi contestat la curtea de apel în a cărei rază de competență se află formațiunea teritorială care a dispus această măsură, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Alin. (13) al art. 15 a fost introdus de pct. 23 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

(14) În situația în care angajatorul vacantează o altă funcție, pentru care este selectat un angajat propriu, este necesară obținerea unei noi autorizații de muncă, în condițiile legii.

Alin. (14) al art. 15 a fost introdus de pct. 23 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

ART. 16

Documentația necesară obținerii autorizației de muncă poate fi depusă de orice persoană care are calitatea de reprezentant al angajatorului, în condițiile legii.

Art. 16 a fost modificat de pct. 7 al articolului unic din LEGEA nr. 134 din 4 iulie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 522 din 10 iulie 2008.

ART. 17

(1) Angajatorul are obligația să înregistreze contractul individual de muncă încheiat în baza autorizației de muncă la inspectoratul teritorial de muncă, în termenul prevăzut de lege.

(2) Angajatorul are obligația să înregistreze acordul scris al părților cu privire la prelungirea valabilității contractului individual de muncă pe durată determinată, încheiat cu un străin, la inspectoratul teritorial de muncă competent, cu prezentarea permisului de ședere în scop de muncă valabil sau a autorizației de muncă valabile, în termen de 20 de zile de la eliberarea documentelor care atestă prelungirea autorizației de muncă.

ART. 18

(1) Angajatorul la care s-a dispus detașarea transmite inspectoratului teritorial de muncă în a cărui rază teritorială își are sediul o comunicare privind detașarea salariaților străini pentru al căror acces pe piața muncii din România este necesară autorizația de muncă, cu cel puțin 5 zile anterioare începerii activității acestora pe teritoriul României, dar nu mai târziu de prima zi de activitate. Orice modificare a elementelor prevăzute în comunicare se transmite inspectoratului teritorial de muncă în termen de 5 zile de la data producerii acesteia.

(2) Comunicarea prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă:

- a) datele de identificare ale angajatorului la care s-a făcut detașarea: denumirea, adresa completă, codul unic de înregistrare sau un alt număr de identificare a angajatorului;
- b) datele de identificare ale angajatorului străin care face detașarea: denumirea, adresa completă, codul unic de înregistrare sau un alt număr de identificare a angajatorului, numele/denumirea, precum și adresa completă ale reprezentantului legal în România;
- c) informații privind detașarea: data la care începe detașarea, scopul detașării și durata acesteia;
- d) lista persoanelor detașate: numele și prenumele acestora, funcția/meseria, data nașterii, seria și numărul documentului de călătorie, cetățenia.

ART. 19

(1) La propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, în concordanță cu politica privind migrația forței de muncă și luând în considerare situația pieței muncii din România, anual, prin hotărâre a Guvernului se stabilește numărul de autorizații de muncă ce pot fi eliberate străinilor.

(2) În vederea elaborării hotărârii Guvernului prevăzute la alin. (1):

- a) Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale elaborează lista ocupațiilor deficitare pe piața forței de muncă autohtonă;
- b) Oficiul Român pentru Imigrări transmite trimestrial Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale situația statistică a autorizațiilor de muncă și a permiselor de ședere în scop de muncă, precum și situația cetățenilor Uniunii Europene care desfășoară pe teritoriul României activități dependente.

ART. 20

(1) La eliberarea autorizației de muncă, angajatorul va plăti echivalentul în lei a 200 euro, raportat la cursul oficial al Băncii Naționale a României la data efectuării plății. Pentru eliberarea autorizațiilor de muncă acordate studenților, precum și pentru autorizația de muncă pentru lucrătorul sezonier, angajatorul va plăti echivalentul în lei a 50 euro, raportat la cursul oficial al Băncii Naționale a României la data efectuării plății.

Alin. (1) al art. 20 a fost modificat de pct. 8 al articolului unic din LEGEA nr. 134 din 4 iulie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 522 din 10 iulie 2008.

(2) Pe documentele prin care au fost achitate tarifele pentru eliberarea autorizației de muncă, unitățile Trezoreriei Statului vor confirma, prin semnătură și ștampilă, încasarea sumelor respective în conturile corespunzătoare de venituri ale bugetului de stat.

ART. 21

(1) Autorizația de muncă se anulează de Oficiul Român pentru Imigrări în următoarele cazuri, în termen de 5 zile lucrătoare de la:

- a) solicitarea angajatorului ca urmare a încetării din inițiativa sa a raportului de muncă cu străinul sau în cazul încetării contractului individual de muncă ca urmare a acordului părților;
- b) solicitarea angajatorului sau a străinului ca urmare a încetării perioadei pentru a fost detașat

în România;

c) solicitarea străinului ca urmare a încetării raportului de muncă din inițiativa acestuia;

d) sesizarea organelor competente, potrivit legislației în vigoare, în cazul în care străinul a fost declarat indezirabil, i s-a anulat sau revocat dreptul de ședere în România ori în cazul în care acesta nu mai îndeplinește condițiile privind încadrarea în muncă;

e) nereprezentarea angajatorului în vederea ridicării autorizației de muncă de la Oficiul Român pentru Imigrări, în termen de 30 de zile de la data soluționării cererii.

(2) Autorizația de muncă anulată se reține la Oficiul Român pentru Imigrări, însoțită de cererea de anulare și de documentele care atestă încetarea raporturilor de muncă.

ART. 22

(1) Pierderea autorizației de muncă se comunică Oficiului Român pentru Imigrări, în termen de 3 zile de la data constatării pierderii. În același termen se comunică Oficiului Român pentru Imigrări deteriorarea sau distrugerea permisului de ședere în scop de muncă.

(2) La cererea titularului, Oficiul Român pentru Imigrări va elibera un duplicat al autorizației de muncă pierdute, deteriorate sau distruse.

ART. 23

(1) Autorizația de muncă se păstrează de către angajat. Pentru a face dovada legalității încadrării în muncă a străinului, angajatorul trebuie să dețină o copie legalizată a autorizației de muncă sau a permisului de ședere în scop de muncă, după caz.

(2) În cazul străinilor care pot fi încadrați în muncă sau, după caz, pot presta muncă la persoane fizice ori juridice din România, fără autorizație de muncă, angajatorul trebuie să păstreze, cel puțin pe durata perioadei de angajare, o copie a permisului de ședere sau a documentului de călătorie din care să rezulte legalitatea șederii pe teritoriul României.

Alin. (2) al art. 23 a fost introdus de pct. 24 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

ART. 24

(1) Angajatorul care are încadrat în muncă un străin căruia nu îi este necesară autorizația de muncă are obligația de a comunica Oficiului Român pentru Imigrări copia contractului individual de muncă, copia actului de detașare, precum și a înscrisurilor care atestă apartenența la una dintre categoriile prevăzute la art. 5 lit. g) și h), după caz.

(2) Angajatorul prevăzut la alin. (1) are obligația de a comunica Oficiului Român pentru Imigrări, în termen de 10 zile, modificarea sau încetarea contractului individual de muncă încheiat cu străinul căruia nu îi este necesară autorizația de muncă ori, după caz, încetarea detașării acestuia.

ART. 25

(1) La cererea autorităților administrației publice centrale de specialitate, Oficiul Român pentru Imigrări, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, eliberează autorizația de muncă fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. d) și e) străinilor care au o implicare directă și necesară în cadrul unor proiecte desfășurate în România, care contribuie la dezvoltarea și modernizarea infrastructurii economice a țării și determină un efect pozitiv de antrenare în economie.

(2) Străinilor prevăzuți la alin. (1) nu le sunt aplicabile dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență referitoare la limitarea în timp a valabilității autorizației de muncă.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică și străinilor care, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, au o implicare directă și necesară în cadrul unor proiecte desfășurate în România, care contribuie la dezvoltarea și modernizarea infrastructurii economice a țării și

determină un efect pozitiv de antrenare în economie.

ART. 26

Constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

a) primirea la muncă a unui străin fără autorizație de muncă sau permis de ședere în scop de muncă, cu amendă de la 3.000 lei la 4.000 lei pentru fiecare străin, fără ca amenda să poată depăși 100.000 lei;

Litera a) a art. 26 a fost modificată de pct. 25 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

b) menținerea unui străin în muncă după expirarea autorizației de muncă sau a permisului de ședere în scop de muncă, cu amendă de la 1.500 la 2.000 lei pentru fiecare străin, fără ca amenda să poată depăși 100.000 lei;

c) netransmiterea către inspectoratul teritorial de muncă a comunicării prevăzute la art. 18 alin. (1) sau a modificărilor elementelor prevăzute în această comunicare, cu amendă de la 3.000 la 6.000 lei;

d) neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 22 alin. (1) ori art. 24 alin. (1) sau (2), cu amendă de la 1.500 la 3.000 lei;

e) neîndeplinirea obligațiilor angajatorului prevăzute la art. 23, cu amendă de la 700 lei la 1.000 lei.

Litera e) a art. 26 a fost introdusă de pct. 26 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

ART. 26¹

În cazurile în care se constată săvârșirea de către angajator a faptei prevăzute la art. 26 lit. a) ori b), la sesizarea Oficiului Român pentru Imigrări sau a inspectoratului teritorial de muncă, autoritățile competente pot dispune, în condițiile legii, următoarele măsuri:

a) pierderea totală sau parțială a dreptului angajatorului de a beneficia de prestații, ajutoare ori subvenții publice, inclusiv din fonduri ale Uniunii Europene, pentru o perioadă de până la 5 ani;

b) interzicerea dreptului angajatorului de a participa la atribuirea unui contract de achiziții publice pentru o perioadă de până la 5 ani;

c) recuperarea integrală sau parțială a prestațiilor, ajutoarelor ori subvențiilor publice, inclusiv a fondurilor Uniunii Europene, atribuite angajatorului, pe o perioadă de până la 12 luni înainte de constatarea faptei;

d) închiderea temporară sau definitivă a punctului ori a punctelor de lucru în care s-au săvârșit respectivele fapte sau retragerea temporară ori definitivă a licenței de desfășurare a activității profesionale în cauză, dacă acest lucru este justificat de gravitatea încălcării.

Art. 26¹ a fost introdus de pct. 27 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

ART. 27

(1) Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute la art. 26 se fac de către inspectorii de muncă din cadrul Inspecției Muncii, precum și de către lucrătorii Oficiului Român pentru Imigrări.

(2) Prevederile alin. (1) și ale art. 26 referitoare la contravenții se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Prevederile art. 26 intră în vigoare la 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

ART. 27¹

(1) În fiecare caz în care se constată săvârșirea unei fapte dintre cele prevăzute la art. 26 lit. a) sau b), angajatorul este răspunzător pentru plata:

a) oricărei remunerații restante datorate străinilor angajați ilegal. Cuantumul remunerației se presupune a fi egal cu salariul mediu brut pe economie, cu excepția cazului în care fie angajatorul, fie angajatul poate dovedi contrariul;

b) cuantumului tuturor impozitelor, taxelor și contribuțiilor de asigurări sociale pe care angajatorul le-ar fi plătit dacă străinul ar fi fost angajat legal, inclusiv penalitățile de întârziere și amenzile administrative corespunzătoare;

c) oricăror cheltuieli determinate de transferul plăților restante în țara în care străinul s-a întors de bunăvoie sau a fost returnat.

(2) Atunci când se constată că fapta prevăzută la art. 26 lit. a) sau b) a fost săvârșită de un subcontractant, atât contractantul principal, cât și orice subcontractant intermediar vor fi considerați răspunzători dacă au avut cunoștință de faptul că subcontractantul angajator angaja străini aflați în situație de ședere ilegală, solidar cu angajatorul, pentru a efectua plățile prevăzute la alin. (1) lit. a) și c) și la art. 26 sau în locul subcontractantului angajator ori al contractantului al cărui subcontractant direct este angajatorul.

Art. 27¹ a fost introdus de pct. 28 al art. IV din LEGEA nr. 157 din 11 iulie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 533 din 28 iulie 2011.

ART. 28

Sumele provenite din tarifele plătite conform prevederilor art. 20, precum și cele provenite din amenzile prevăzute la art. 26 se fac venit la bugetul de stat.

ART. 29

Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă:

a) Legea nr. 203/1999 privind permisele de muncă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 17 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 1.873/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 203/1999 privind permisele de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 1 februarie 2006.

ART. 30

În cuprinsul actelor normative în vigoare, referirile la sintagma "permis de muncă" se consideră a fi făcute la sintagma "autorizație de muncă", în sensul prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul internelor
și reformei administrative,
Cristian David

Ministrul muncii,
familiei și egalității de șanse,
Paul Păcuraru

Ministrul afacerilor externe,
Adrian Mihai Cioroianu

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 20 iunie 2007.
Nr. 56.